

IX

Тази ранна сутрин слънцето не изгря над радостен град, пълен с живот, а над пепелище. Само в крайните квартали се чуваха отчаяните вопли на полуживи, заразени от силна радиация хора. Никъде никой не говореше. Жалките останки от огромния град бяха свърталище на полудели и болни от лъчева болест. Крясъци и ръкомахания служеха на лудите да се разбират помежду си. А за заразените нямаше нужда да общуват с други, защото всеки час умираха десетки от тези нещастници.

Всред развалините скимтяха кучета, мяукаха котки, които бяха вече без дом, и които скоро щяха също като господарите си да напуснат този разорен свят.

Сани узна за трагедията, която беше постигнала родния му град. Той току-що беше излязъл от болницата след морското си приключение. А в родното му място бяха загинали или загиваха родителите му, братята му, сестрите му. Освен тях хиляди и хиляди други жертви. Косата му настръхна. Той беше потресен от жестокостта на неизвестните въздушни пирати. Цял милионен град беше сравнен със земята от ужасното оръжие.

Обществеността в целия свят надигаше глас. Но въздушните разбойници не спираха кървавата жътва. Огнищата на радиация се увеличаваха с всеки изминат ден. Вече милиони хора бяха загинали. Човечеството беше застрашено от ужасна гибел, гибел, която плашеше всекиго.

Бяха изпратени много експедиции за унищожаването на въздушния нападател, но всичко беше безуспешно.

Най-после, начело на една експедиция, която щеше да извърши наказателна акция срещу Атомния пират, заста-

на Сани. Той беше готов да отмъсти не само за собствените си роднини, за родния си град, но и за цялото човечество.

Самолетите полетяха към новата жертва на Атомния пират – един двеста хиляден град. Всички екипажи бяха въодушевени и искаха час по-скоро да се справят с този унищожителна хора и градове.

Сани също искаше да накаже този престъпник, но не знаеше с кого ще си има работа. Това не беше известно и на никой друг от цялата експедиция.

Мисълта на Сани работеше трескаво. Трябваше час по-скоро да се премахне този небесен пират, защото той заплашваше да унищожи цялата Земя. Какво безумие, каква жестокост, какви ужасни помисли!

Сани си спомни за своите другари от експедицията към Антарктида и го обхвана мъка.